

ת"פ 24926/07/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד האשם אלעמורי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 24926-07-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלעמורי

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
14.12.17
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
ע"י ב"כ עו"ד שמואלי
המאשימה
נגד
האשם אלעמורי
ע"י ב"כ עו"ד ישראל קובליו ממשרד עורך
הנאשם
דין נוז

נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד שמואלי
ב"כ הנאשם: עו"ד קובליו
הנאשם בעצמו
גזר דין

הנאשם, כבן 31, הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שביום 5.6.16, בעת שהגיעה הווטרינרית העירונית על מנת ללכוד את כלבו, איים עליה בנוכחות שוטר ופקח עירוני בכך שאמר: " אני יורה באנשים אם נוגעים לי בכלב", וכן אמר "אני אגיע אלייך" ו- "תקבלו ממני הפתעה" תוך שהחווה לעברה תנועת יד שמשמעותה שתחכה. לאחר מכן, משהובא הכלב למחלקה הווטרינרית בלוד, איים הנאשם באמרו "את תצטערי על זה, תגידי תודה שאת חוזרת בשלום לילדים שלך".

לאחר ההרשעה ביקש הנאשם לצרף שני תיקים בהם הודה בעבירות של נהיגה בהיותו שיכור, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961: בפ"ל 1262-01-15 הורשע בעבירת נהיגה בהיותו שיכור שבוצעה ביום 12.12.14, עת נתפס כשהוא נוהג ברכב שעה שבדמו נמצא ריכוז אלכוהול בליטר אויר נשוף בכמות של 550 מיקרוגרם. בפ"ל 2451-12-15 הורשע בעבירת נהיגה בהיותו שיכור שבוצעה ביום 5.12.15, עת נתפס כשהוא נוהג ברכב שעה שבדמו נמצא ריכוז אלכוהול בליטר אויר נשוף בכמות של 445 מיקרוגרם.

בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי התביעה לא תתנגד למתן תסקיר.

כבר עתה אציין כי עיקר המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת הפעלתו של מאסר על תנאי בן 12 חודשים, התלוי נגד

הנאשם, בגין עבירות של נהיגה בשכרות או נהיגה בפסילה.

התסקירים

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מטעם שרות המבחן.

התסקיר הראשון מיום 9.7.17 מתאר את הנאשם כצעיר שנחשף לסביבה עבריינית מגיל צעיר, בעל עבר פלילי. אחיו של הנאשם נרצח לפני כשנה. עלה כי קיימת בעייתיות סביב צריכת אלכוהול בלתי מבוקרת, אך היא לא בוררה. הנאשם טען שהמתלוננת נהגה כלפיו באופן משפיל כשהרדימה את כלבו, והוא התקשה לשלוט בכעסיו. הנאשם הביע חרטה אך ההתרשמות היא כי הוא מתקשה בפתרון קונפליקטים. הנאשם גילה מודעות ראשונית בלבד לדפוסיו התוקפניים בעת דחק, והביע נכונות לטיפול. נכתב כי הנאשם טען כי מציאות בלתי נמנעת גרמה לו לנהוג תחת השפעת אלכוהול, וההערכה היא כי קיימים שיקול דעת לקוי, והתייחסות מצמצמת לצריכת אלכוהול בלתי מבוקרת. כיום הנאשם עובד בתחום השיפוצים וניכר כי הוא עורך מאמצים להחזר חובות. הערכת הסיכון להישנות עבירות שניתנה מטעם קצין המבחן היא ברמה בינונית, ואילו הערכת המסוכנות של מידת הפגיעה הצפויה היא נמוכה. שרות המבחן המליץ לבחון התאמת הנאשם להליך קהילתי.

לאחר שהתנגדה התביעה להעברת ההליך לבית המשפט הקהילתי, ניתן תסקיר משלים לעונש ביום 16.11.17. נכתב כי בתקופת הדחייה הנאשם שמר על קשר, אך נפתח נגדו תיק חדש בעבירות תעבורה, והוגש כתב אישום נוסף בעבירות תעבורה. שירות המבחן חזר על ההערכה שהובאה בתסקיר הראשון. בנוסף, נכתב כי שילוב הנאשם בתכנית שיקום בתחום שתיית אלכוהול ובתחום האלימות יכול להביא להפחתת המסוכנות. הנאשם שולב בתכנית במסגרת עמותת "אפשר", אך מטעמים בירוקראטיים שאינם קשורים בו, נפגש עם המטפלת רק יום קודם לדיון, והחל בתהליך אבחון. נוכח חרטתו, נמצא מתאים להליך גפ"ן (גישור בין פוגע לנפגע). שרות המבחן מעריך כי שליחתו של הנאשם לכלא תחבל בפוטנציאל השיקומי ותוציא אותו ממעגל התעסוקה המהווה מרכיב משמעותי בהתמודדותו. ההמלצה היא להטיל של"צ בהיקף של 400 שעות, וכן צו מבחן, לצד הארכת המאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

התביעה הפנתה לחומרת העבירות, הן האיומים כלפי עובדת הציבור, והן הנהיגה בשכרות. נטען כי הנאשם לא נרתע מלבצע את העבירות חרף קיומו של מאסר על תנאי, וחרף עבר פלילי מכביד, הן בעבירות פליליות והן בעבירות תעבורה. לדעת התביעה קיים פער בלתי ניתן לגישור בין התסקיר הראשון שבו עלתה בעייתיות של ממש בהתנהלות הנאשם, לבין התסקיר השני, שבו המלצה מקלה באופן חריג. נטען כי המתחם ההולם לעבירת האיומים נע בין מאסר קצר ל-12 חודשי מאסר, ואילו בעבירות הנהיגה בשכרות, המתחם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ל-12 חודשי מאסר, לכל תיק. התביעה טענה כי על פי ההלכה הפסוקה שומה על בית המשפט להטיל עונשי מאסר מכבידים בעבירות חמורות של נהיגה בשכרות, בייחוד בשעה שלמעשה, הנאשם לא עבר תהליך שיקומי כלל, אלא רק החל באבחון ראשוני ביום שקדם לדיון. לפיכך, עתרה התביעה להפעלת המאסר על תנאי וכן הטלת מאסר במצטבר, ועונשי פסילה. מטעם התביעה הוגשה אסופת פסיקה

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה שהוגשה מטעם התביעה נוגעת למקרים חמורים מזה שלפנינו. נטען כי הנאשם גדל בסביבה בעייתית ושולית, וספג ערכים עברייניים מילדות. לאחרונה נרצח אחיו מול ביתו. למרות זאת, הוא מעוניין בשיקום, עומד להתחתן, ועורך מאמצים להסדרת חובותיו. הנאשם נמצא בקשר עם קצינת המבחן כבר מזה כמה

חודשים והעיכוב בטיפול אינו בשליטתו. נטען כי המלצת שרות המבחן כוללת עונש משמעותי של של"צ נרחב ויש בכך כדי להצדיק הליכה בדרך השיקום ללא הפעלת התנאי. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה על מנת לחזק טענתו לפיה ניתן להורות על הארכת התנאי במקרה דנן.

הנאשם קיבל את זכות המילה האחרונה אך הודיע כי אין לו מה לומר.

מתחם העונש ההולם

עבירת האיומים

עניין ציבורי רב יש במניעת איומים כלפי בעלי מקצוע הנותנים שרות לציבור, בהקשר למילוי תפקידם. בע"פ (מרכז) 27347-08-10 פינקו נ' מד"י (14.2.11) נאמר:

מדובר במעשים חמורים שיש להוקיעם ועל בית המשפט להעביר מסר ברור שיבוא לידי ביטוי גם בעונש שיושת על המאיים על הציבור בכלל ועל עובדי ציבור, בשל מילוי תפקידם, בפרט.

לא אחת ראו בתי המשפט לנכון להחמיר ולהטיל עונשי מאסר בפועל, בגין עבירות איומים. כך היה למשל, ברע"פ 1293/08 קורניק נ' מד"י (25.6.08); רע"פ 3739/11 חייט נ' מד"י (27.5.11). בייחוד החמירו בתי המשפט בנוגע לעבירות איומים שבוצעו כלפי עובדי ציבור, ואנשי חינוך (ע"פ 4565/13 חאלד נ' מד"י (4.11.13); עפ"ג (מרכז) 1608-01-08 עלאונה נ' מדינת ישראל (30.4.08); ת"פ 3146/12 מדינת ישראל נ' גואיש [פורסם בנבו] (20.2.13); רע"פ 3364/14 מנצור נ' מד"י (9.6.14); ע"פ 38759-05-14 זגורי נ' מד"י (21.1.15).

בענייננו, הנאשם איים על הווטרנירית העירונית, עת ביצעה תפקידה על פי הדין, ואף נוכחותם של שוטר ופקח עירוני לא הועילה להרתיעו. הוא המשיך באיומיו גם במחלקה הווטרנירית, מה שמלמד כי אין המדובר בפליטת פה בשעת כעס, אלא בהלך רוח מתמשך. הנאשם בחר לאיים על הווטרנירית תוך אזכור ילדיה, ובכך התכוון להטיל עליה מורא החורג אף מיחסי העבודה שבמסגרתם פעלה מולו, תוך אזכור חייה האישיים, ויש להניח שגרם לה למצוקה גדולה עוד יותר.

אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו נע בין מאסר קצר בעבודות שרות ועד מאסר בפועל למשך מספר חודשים.

עבירות הנהיגה בשכרות

על הסיכון שבנהיגה בשכרות, כשמכונית עלולה להפוך ל"מכונת מוות נעה" כבר נכתב רבות (רע"פ 3351/09 משה נ' מד"י (7.5.09). למרבה המזל, לא גרם הנאשם לתאונת דרכים, אך בית המשפט מצווה לשקול את הנזק שהיה עלול להיגרם ממעשיו, והוא נזק רב וחמור.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים בהם דובר בעבירה יחידה של נהיגה בשכרות, או בנאשם שאינו בעל עבר פלילי מכביד, הסתיימו ההליכים לא פעם בענישה צופה פני עתיד, בליווי פסילה לתקופה ממושכת של שנים, אך ללא רכיב של מאסר, כעולה גם מהחלטות אליהן הפנה ב"כ הנאשם (רע"פ 9987/16 אקדסמן נ' מד"י (19.6.17); רע"פ 4820/17 כדורי נ' מד"י (15.6.17); רע"פ 5643/16 ג'האד נ' מד"י (4.8.16); רע"פ 4865/16 רוחנה נ' מד"י (29.8.16); רע"פ 9669/16 שחם נ' מד"י (13.12.16); עפ"ת 37241-01-15 פחימה נ' מד"י (26.4.15); עפ"ת

6030-08-14 גורוחובסקי נ' מד"י (29.12.14).

לעומת זאת, במקרים בהם דובר בנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד בעבירות תעבורה, או במי שנשאו על שכמם מאסרים על תנאי בני הפעלה, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל, לתקופות ממושכות, ובייחוד כך הדבר בעניינם של מי אשר תלוי נגדם מאסר על תנאי בר הפעלה (רע"פ 1621/17 מועתז נ' מד"י (25.4.17); רע"פ 4491/14 סורן נ' מד"י (29.6.14); רע"פ 3785/15 חכים נ' מד"י (7.6.15); עפ"ת 49647-06-16 מד"י נ' מוסטפא (31.8.16). וודאי שכך הדבר בעניינו של מי שהורשע בכמה עבירות של נהיגה בשכרות, באירועים שונים (רע"פ 5463/16 עואודה נ' מד"י (11.7.16).

כאן המקום לציין כי עיינתי היטב באסופת הפסיקה שהוגשה מטעם הנאשם, ולדעתי אין בה כדי ללמד לענייננו, שכן בכל המקרים שהוצגו לא מצאתי ולו אחד שנסיבותיו כללו קיומו של מאסר על תנאי בר הפעלה, כפי שקיים בענייננו.

הנאשם נתפס פעמיים, בשעות 05:25 ו-03:32 כשהוא נוהג בשכרות, ואחוזי אלכוהול ניכרים בדמו, בכבישים בין עירוניים. מעשיו גרמו סיכון לחיי נהגים רבים, פשוטו כמשמעו. רק בדרך נס, לא גרם לתאונה.

לדעתי, מתחם העונש ההולם לכל אחד מן האירועים נע בין עונש הצופה פני עתיד בצירוף רכיבי ענישה של של"צ ופסילה, ועד מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא על שכמו עבר פלילי בלתי מבוטל. עוד בהיותו נער, נדון בגין עבירות התפרצות לבניין ולכלי-רכב והוטל עליו מאסר על תנאי. בשנת 2005 נדון בגין עבירה של חבלה כשהעבריין מזויין והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שרות. לאחר מכן הורשע בעבירות סדר. לאחרונה הורשע בשנת 2012 בעבירות שבל"ר ונהיגה פוחזת של רכב, והוטל עליו מאסר על תנאי.

בנוסף לאמור, הנאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירות תעבורה, החל משנת 2005. בין היתר הורשע בעבירות של נהיגה ברמזור אדום, אי ציות לתמרורים, ופקיעת רישיון הרכב. בשנת 2011 נדון בגין עבירות של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול שגרמה לתאונת דרכים והוטל עליו מאסר על תנאי. לאחרונה נדון בתיק 1687-03-12 בגין עבירה של נהיגה בפסילה והוטל עליו מאסר למשך 7 חודשים. בגין אותה הרשעה תלוי נגד הנאשם מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוא בר הפעלה בענייננו.

עברו הפלילי של הנאשם יישקל לחומרא.

התסקירים שהוגשו מציינים תמונת מצב מורכבת, שכן רק לאחרונה החל הנאשם לגלות תובנה לבעייתיות החמורה בהתנהלותו, ועדיין לא החל בתהליך טיפול משמעותי. בתסקיר הראשון נכתב כי קיימת בעיית צריכת אלכוהול בלתי מבוקרת, והערכה זו עודנה בעינה כיום. היות שהנאשם לא החל בטיפול, רלוונטית עדיין הערכת המסוכנות להישנות עבירות ברמה בינונית.

אינני יכולה להתעלם מטענת הנאשם בפני קצין המבחן לפיה נהיגתו בשכרות נבעה מ"מציאות בלתי נמנעת", אמירה שיש בה השלכת האחראיות מעליו, ללא כל הצדקה.

אמנם הנאשם הביע עניין בהליך צדק מאחה מול המתלוננת הווטרינרית, ועל כך יש לשבח, ואולם ההליך לא בוצע עד כה. בעת הדיון לא התרשמתי מתהליך משמעותי שעבר על הנאשם, הוא נמנע מהבעת חרטה או התנצלות בפני המתלוננת, וכן לא הביע חרטה על עבירות הנהיגה בשכרות.

על פי ההלכה הפסוקה, הכלל הוא שמאסרים על תנאי יש להפעיל, ואילו הארכת התנאי היא חריג הדורש הנמקה. לצערי, נוכח מכלול הנסיבות לא מצאתי הנמקה שכזו. בהקשר זה אבהיר כי הימנעות מהפעלת התנאי בעניין דנן, משמעותה היא שלא ניתן יהיה להטיל על הנאשם עונש מאסר כלשהו, ולו בעבודות שרות, שהרי על פי ההלכה הפסוקה, לא ניתן להאריך תנאי ולהטיל מאסר בגזר דין אחד. לדעתי, הסתפקות בענישה מוחשית בדמות של"צ בענייננו, חורגת מן המתחם ההולם לקולא, במידה שאין לאפשר.

אני מקווה כי הנאשם אמנם ישכיל לערוך שינוי של ממש בחייו, אך לעת הזו, אני סבורה כי לא די במה שנעשה, על מנת להביא להימנעות מהפעלת המאסר על תנאי התלוי נגדו. בהקשר זה, אין להתעלם מכך שהנאשם כבר הורשע בעבר בעבירה זהה שגרמה לתאונת דרכים, אך לא הורתע.

התוצאה היא שיש להורות על הפעלת התנאי. עם זאת, היות שמדובר בתנאי למשך תקופה משמעותית של 12 חודשים, ועל מנת לעודד את הנאשם להמשיך בתהליך השיקום, יש בדעתי להתחשב בו ולהימנע מהטלת מאסר ממושך במצטבר לתנאי.

היות שמדובר בשלושה אירועים נפרדים, ייגזר עונש נפרד לכל אחד מהם.

סופו של דבר, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. בגין עבירת האיומים - 2 חודשי מאסר בפועל.
- בגין כל אחת מעבירות הנהיגה בשכרות - 4 חודשי מאסר בפועל.
- ב. יופעלו 12 חודשי מאסר על תנאי מפל"א 12-03-1687. הנאשם יישא עונש זה בחופף ובמצטבר לעונשים שהטלתי כך שבסך הכל יישא 14 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 5.6.16 עד יום 8.6.16.
- ג. פסילה מלנהוג ברכב למשך 36 חודשים, בניכוי תקופות שהיה הנאשם תחת פסילה מנהלית או עד תום ההליכים. הפסילה תחל מיום שחרורו בכפוף להפקדת הרישיון או הצהרה כדין.
- ד. 12 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של נהיגה בשכרות.
- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומים.

זכות ערעור.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשע"ח, 14 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.